

2005. szeptember 28., szerda

9. MŰKÖDÉSI KOCKÁZAT
12. Szabályzatokat és eljárásokat kell bevezetni a működési kockázat tekintetében a kitettség értékelésére és kezelésére, amelyek tartalmazzák a ritkán előforduló, de súlyos következményekkel járó eseményeket is. A 4. cikk (22) bekezdésében megállapított meghatározás sérelme nélkül a hitelintézeteknek meg kell határozniuk, hogy e szabályzatok és eljárásrendek alkalmazásában mi képez működési kockázatot.
13. Vészhelyzeti és üzletmenet-folytonossági terveket kell készíteni a hitelintézet folyamatos működésének, valamint a súlyos üzletviteli fennakadások esetén bekövetkező veszteségek mérséklésére.
10. LIKVIDITÁSI KOCKÁZAT
14. A nettó finanszírozási pozíció és követelmények folyamatos és előremutató módon történő mérésére és kezelésére szolgáló szabályzatokat és eljárásrendeket kell bevezetni. Alternatív forгатókönyveket kell meghatározni, és rendszeresen felül kell vizsgálni a nettó finanszírozási pozícióval kapcsolatos döntéseket alátámasztó feltételezéseket.
15. Likviditási válság kezelésére szolgáló vészhelyzeti terveknek kell rendelkezésre állniuk.

VI. MELLÉKLET

SZTENDERD MÓDSZER

1. rész – Kockázati súlyok

1. KÖZPONTI KORMÁNYZATOKKAL VAGY KÖZPONTI BANKOKKAL SZEMBENI KITETTSÉGEK
- 1.1. *Kezelés*
1. A 2-7. pont sérelme nélkül a központi kormányzatokkal és központi bankokkal szembeni kitettségekre 100 %-os kockázati súlyt kell alkalmazni.
2. A 3. pontra is figyelemmel azokat központi kormányzatokkal és központi bankokkal szembeni kitettségeket, amelyeknél rendelkezésre áll egy kijelölt külső hitelminősítő intézmény által készített hitelminősítés, az 1. táblázat szerinti kockázati súlyokba kell sorolni, összhangban az illetékes hatóságok által, elismert külső hitelminősítő intézmények részéről megállapított hitelminősítés hat fokozatba történő besorolásával.

1. táblázat

Hitelminősítési besorolás	1	2	3	4	5	6
Kockázati súly	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %

3. Az Európai Központi Bankkal szembeni kitettségekhez 0 %-os kockázati súlyt kell rendelni.
- 1.2. *Az ügyfél nemzeti pénznemében denominált kitettségek*
4. A tagállamok központi kormányzataival és központi bankjaival szembeni, a központi kormányzat és a központi bank nemzeti pénznemében denominált és finanszírozott kitettségekhez 0 %-os kockázati súlyt kell rendelni.
5. Ha a Közösségben alkalmazott felügyeleti és szabályozási rendelkezésekkel legalább egyenértékű rendelkezéseket alkalmazó harmadik ország illetékes hatóságai a központi kormányzatokkal vagy központi bankokkal szembeni, hazai pénznemben denominált és finanszírozott kitettségekhez az 1-2. pontban jelölt kockázati súlynál kisebbet rendelnek, akkor a tagállamok engedélyezhetik hitelintézeteiknek, hogy az ilyen jellegű kitettségekre ugyanilyen módon alkalmazzák a kockázati súlyokat.

2005. szeptember 28., szerda

- 1.3. *Exporthitel hivatalok általi hitelminősítés alkalmazása*
6. Az exporthitel hivatal általi hitelminősítést az illetékes hatóságok akkor ismerik el, ha az alábbi feltételek valamelyikének megfelel:
- a hitelminősítés a „hivatalosan támogatott exporthitelek irányelveiről szóló OECD-megállapodásban” részt vevő exporthitel hivatalok konszenzusos kockázatminősítése; vagy
 - az exporthitel hivatal közzéteszi hitelminősítéseit, és az exporthitel hivatal az OECD által elfogadott módszereket alkalmazza, illetve a hitelminősítéshez a nyolc minimális exportbiztosítási díj (MEBD) egyike társul, amelyet az OECD által elfogadott módszerek határoznak meg.
7. Az olyan kitétségekhez, amelyekre vonatkozóan – kockázati kategóriába sorolási céllal – egy exporthitel hivatal általi hitelminősítést ismernek el, a 2. táblázat szerinti kockázati súlyt kell rendelni.

2. táblázat

MEBD	0	1	2	3	4	5	6	7
Kockázati súly	0 %	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

2. REGIONÁLIS KORMÁNYZATOKKAL VAGY HELYI HATÓSÁGOKKAL SZEMBENI KITÉTSÉGEK

8. A 9-11. pont sérelme nélkül a regionális kormányzatokkal és helyi hatóságokkal szembeni kitétségeket az intézményi kitétségekkel azonosan kell súlyozni. Ez az elbírás független a 80. cikk (3) bekezdése szerinti mérlegelési jogkör gyakorlásától. A rövid lejáratú kitétségekre nem alkalmazható a 31., 32. és 37. pontokban meghatározott kedvezőbb elbírálás.
9. A regionális kormányzatokkal és helyi hatóságokkal szembeni kitétségeket úgy kezelik, mint az azonos joghatóság alá tartozó központi kormányzattal szembeni kitétségeket, ha nincs kockázati különbség az ilyen kitétségek között, mert a regionális kormányzatok bevételképző hatáskörrel és intézményi háttérrel rendelkeznek, amelyek a nemteljesítés kockázatának csökkentésére szolgálnak.

Az illetékes hatóságok elkészítik és közzéteszik azon regionális kormányzatok és helyi hatóságok jegyzékét, amelyek a központi kormányzattal megegyező kockázati súlyt kapnak.

10. A közjogi értelemben jogi személyiséggel rendelkező egyházakkal és vallási közösségekkel szembeni kitétségeket, amennyiben azok számára a jogszabályok lehetővé teszik adók beszedését, regionális és helyi hatóságokkal szembeni kitétségeként kell kezelni, azzal a kivétellel, hogy a 9. pont nem alkalmazandó. Ebben az esetben a 89. cikk (1) bekezdése a) pontjának alkalmazásában az V. cím 2. fejezete 3. szakasza 1. alszakasza alkalmazásának engedélyezése nem zárható ki.
11. Ha – a Közösségben használt felügyeleti és szabályozási rendelkezésekkel legalább egyenértékű rendelkezéseket alkalmazó – harmadik ország illetékes hatóságai, a regionális kormányzatokkal vagy helyi hatóságokkal szembeni kitétségeket ugyanúgy kezelik, mint a központi kormányzattal szembeni kitétségeket, akkor a tagállamok engedélyezhetik hitelintézeteknek, hogy az ilyen jellegű kitétségekre vonatkozóan ugyanakkora kockázati súlyokat alkalmazzanak.

3. KÖZIGAZGATÁSI SZERV ÉS NEM ÜZLETI JELLEGŰ VÁLLALKOZÁSOKKAL SZEMBENI KITÉTSÉGEK**3.1. Kezelés**

12. A 13-17. pont sérelme nélkül a közigazgatási szervekkel és nem üzleti jellegű vállalkozásokkal szembeni kitétségekre 100 %-os kockázati súlyt kell alkalmazni.

2005. szeptember 28., szerda

3.2. *Közszektorbeli intézmények*

13. A 14-17. pont sérelme nélkül a közszektorbeli intézményekkel szembeni kitétségekre 100 %-os kockázati súlyt kell alkalmazni.
14. Az illetékes hatóságok mérlegelési jogkörére is figyelemmel a közszektorbeli intézményekkel szembeni kitétségeket intézményekkel szembeni kitétséggként is kezelhetik. Az illetékes hatóságok e mérlegelési jogkörének gyakorlása független a 80. cikk (3) bekezdésében cikkben meghatározott mérlegelési jogkör gyakorlásától. A rövid lejáratú kitétségek 31., 32. és 37. pontban meghatározott kedvezőbb elbírálása nem alkalmazható.
15. Kivételes esetekben a közszektorbeli intézményekkel szembeni kitétségek ugyanúgy kezelhetők, mint azzal a központi kormányzattal szembeni kitétségek, amelynek joghatósága alá székhelyük tartozik, amennyiben az illetékes hatóságok megítélése szerint e kitétségek között nincs különbség, mivel a központi kormányzat megfelelő garanciát nyújtott.
16. Ha egy tagállam illetékes hatósága gyakorolja annak mérlegelési jogkörét, hogy a közszektorbeli intézményekkel szembeni kitétségeket intézményekkel szembeni kitétséggként, illetve a székhelyük szerint joghatósággal rendelkező központi kormányzattal szembeni kitétséggként lehessen kezelni, egy másik tagállam illetékes hatóságai is engedélyezhetik hitelintézeteiknek, hogy ugyanakkora kockázati súlyt alkalmazzanak a közszektorbeli intézményekkel szembeni kitétségekre vonatkozóan.
17. Ha egy, a Közösségben használtakkal legalább egyenértékű felügyeleti és szabályozási rendelkezéseket alkalmazó harmadik ország illetékes hatóságai a közszektorbeli intézményekkel szembeni kitétségeket intézményekkel szembeni kitétséggként kezelik, a tagállamok engedélyezhetik hitelintézeteiknek, hogy az ilyen közszektorbeli intézményekkel szembeni kitétségeket ugyanilyen kockázati súllyal vegyék figyelembe.

4. MULTILATERÁLIS FEJLESZTÉSI BANKOKKAL SZEMBENI KITÉTSÉGEK

4.1. *Hatály*

18. A 78-83. cikk alkalmazásában az Amerika-közi Befektetési Társaság, a Fekete-tengeri Kereskedelmi és Fejlesztési Bank, valamint a Közép-amerikai Gazdasági Integrációs Bank multilaterális fejlesztési banknak tekintendő.

4.2. *Kezelés*

19. A 20. és 21. pont sérelme nélkül a multilaterális fejlesztési bankokkal szembeni kitétségeket a 29–32. pontnak megfelelően ugyanúgy kell kezelni, mint az intézményekkel szembeni kitétségeket. A rövid lejáratú kitétségek 31., 32. és 37. pontban meghatározott kedvezőbb elbírálása nem alkalmazható.
20. A következő multilaterális fejlesztési bankokkal szembeni kitétségekhez 0 %-os kockázati súly társul:
 - a) a Nemzetközi Újjáépítési és Fejlesztési Bank;
 - b) a Nemzetközi Pénzügyi Társaság;
 - c) az Amerika-közi Fejlesztési Bank;
 - d) az Ázsiai Fejlesztési Bank;
 - e) az Afrikai Fejlesztési Bank;
 - f) az Európa Tanács Fejlesztési Bankja;
 - g) az Északi Beruházási Bank;
 - h) a Karibi Fejlesztési Bank;
 - i) az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank;
 - j) az Európai Beruházási Bank,
 - k) az Európai Beruházási Alap; és
 - l) a Nemzetközi Beruházásbiztosítási Ügynökség.

2005. szeptember 28., szerda

21. 20 %-os kockázati súlyt kell alkalmazni az Európai Beruházási Alapnál jegyzett, de be nem fizetett tőkére.
5. NEMZETKÖZI SZERVEZETEKEL SZEMBENI KITETTSÉGEK
22. A következő nemzetközi szervezetekkel szembeni kitettségekhez 0 %-os kockázati súly társul:
- az Európai Közösség;
 - a Nemzetközi Valutaalap;
 - a Nemzetközi Fizetések Bankja.
6. INTÉZMÉNYEKEL SZEMBENI KITETTSÉGEK
- 6.1. Kezelés
23. A 26–27. és 29–32. pontban leírt két módszer valamelyike szolgál az intézményekkel szembeni kitettségek kockázati súlyának meghatározására.
24. A 23.–39. pont egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül az intézményekkel szembeni kockázatoknak megfelelően súlyozzák azon pénzügyi intézményekkel szembeni kitettségeket, amelyeket a hitelintézetek engedélyezéséért és felügyeletéért felelős hatóságok engedélyeznek és felügyelnek, és amelyekre a hitelintézetekkel megegyező felügyeleti előírások vonatkoznak.
- 6.2. *A nem minősített intézményekkel szembeni kitettségek minimális kockázati súlya*
25. A nem minősített intézménnyel szembeni kitettségek vonatkozásán nem lehet a központi kormányzattal szembeni kitettségeknél kisebb kockázati súlyt alkalmazni.
- 6.3. *Központi kormányzati kockázati súlyozáson alapuló módszer*
26. Az intézményekkel szembeni kitettségekhez azt hitelminősítési besorolás szerinti kockázati súlyt kell rendelni, ami – a 3. táblázattal összhangban – az intézmény székhelye szerinti központi kormányzathoz tartozik.

3. táblázat

Központi kormányzat hitelminősítési besorolása	1	2	3	4	5	6
Kitettség kockázati súlya	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

27. Azoknál az intézményekkel szembeni kitettségeknél, ahol az intézmény székhelye egy olyan országban található, amelynek központi kormányzata nem minősített, a kockázati súly legfeljebb 100 % lehet.
28. Az eredetileg három hónapos vagy annál rövidebb tényleges lejáratú, intézményekkel szembeni kitettségekhez 20 %-os kockázati súlyt kell rendelni.
- 6.4. *Hitelminősítésen alapuló módszer*
29. Azokhoz az eredetileg három hónapnál hosszabb tényleges lejáratú idővel rendelkező, intézményekkel szembeni kitettségekhez, amelyeknél rendelkezésre áll egy külső hitelminősítő intézmény által készített hitelminősítés, a 4. táblázat szerinti kockázati súlyokat kell rendelni, összhangban azzal, ahogy az illetékes hatóságok az elismert külső hitelminősítő intézmények által készített minősítéseket megfeleltetik a 6 fokozatú hitelminősítési besorolás egyes kategóriáinak.

2005. szeptember 28., szerda

4. táblázat

Hitelminősítési besorolás	1	2	3	4	5	6
Kockázati súly	20 %	50 %	50 %	100 %	100 %	150 %

30. A nem minősített intézményekkel szembeni kitettségekhez 50 %-os kockázati súlyt kell rendelni.
31. Azokhoz az eredetileg három hónap vagy annál rövidebb tényleges lejárat idővel rendelkező, intézményekkel szembeni kitettségekhez, amelyeknél rendelkezésre áll egy külső hitelminősítő intézmény által készített hitelminősítés, az 5. táblázat szerinti kockázati súlyokat kell rendelni, összhangban azzal, ahogy az illetékes hatóságok az elismert külső hitelminősítő intézmények által készített minősítéseket megfeleltek a 6 fokozatú hitelminősítési besorolás egyes kategóriáinak.

5. táblázat

Hitelminősítési besorolás	1	2	3	4	5	6
Kockázati súly	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %

32. A nem minősített intézményekkel szembeni, három hónap vagy annál rövidebb, eredeti tényleges lejáratú rendelkező kitettségekhez 20 %-os kockázati súlyt kell rendelni.

6.5. *Kapcsolat a rövid lejáratú hitelminősítéssel*

33. Ha a 29-32. pontban meghatározott módszert alkalmazzák az intézményekkel szembeni kitettségekhez, akkor azok kapcsolata a vonatkozó, rövid távú minősítéssel az alábbiak szerint alakul:
34. Ha a kitettség nem rendelkezik rövid távú minősítéssel, a 31. pontban a rövid lejáratú kitettségekhez meghatározott általános, kedvezőbb elbírálást kell alkalmazni az összes, három hónapnál nem hosszabb hátralévő futamidővel rendelkező, intézményekkel szembeni kitettségre.
35. Ha a kitettség rendelkezik rövid távú minősítéssel, és ez a minősítés egy, a rövid távú kitettségek kezelésére a 31. pontban feltüntetett vagy azzal megegyező kockázati súly alkalmazását határozza meg, a rövid távú minősítést csak az adott kitettségre lehet alkalmazni. Egyéb rövid távú kitettségek esetén a 30. pontban meghatározott rövid távú kitettségekhez vonatkozó általános kedvezőbb elbírálást kell alkalmazni.
36. Ha a kitettség rendelkezik rövid távú minősítéssel, és ez a minősítés egy, a rövid távú kitettségek kezelésére a 31. pontban kedvezőbb vagy azonos kockázati súly alkalmazását írja elő, akkor a rövid távú kitettségek általános, kedvezőbb elbírálása nem alkalmazható, és az összes nem minősített, rövid távú követeléshez a vonatkozó rövid távú minősítéshez használt kockázati súlyt kell rendelni.

6.6. *Az adós nemzeti pénznemében denominált rövid lejáratú kitettségek*

37. A három hónapos vagy annál rövidebb hátralévő futamidejű, nemzeti pénznemben denominált és finanszírozott intézményekkel szembeni kitettségekhez az illetékes hatóság mérlegelésének megfelelően – mindkét, a 26–27. és 29–32. pontban leírt módszer alapján – olyan kockázati súlyt lehet rendelni, amely egy kategóriával kedvezőtlenebb, mint a 4–5. pontban leírt, a központi kormányzattal szembeni kockázatokhoz rendelt kedvezőbb kockázati súly.
38. A három hónap vagy annál rövidebb hátralévő futamidejű, az ügyfél nemzeti pénznemében denominált és finanszírozott kockázatokhoz nem lehet 20 %-nál kisebb kockázati súlyt rendelni.

6.7. *Befektetések szavatoló tőke-elemként elismert eszközökbe*

39. Intézmények által kibocsátott, részvényként vagy szavatoló tőke-elemként elismert eszközökbe történő befektetésekhez 100 %-os kockázati súlyt kell rendelni, kivéve, ha azt levonják a szavatoló tőkéből.

2005. szeptember 28., szerda

- 6.8. Az EKB követelményei szerint kötelező tartalékok
40. Amennyiben egy intézménnyel szembeni kitettség olyan kötelező tartalékok formájában áll fenn, amelyet a hitelintézetnek az Európai Központi Bank vagy a tagállam központi bankjának követelményei alapján kell fenntartania, akkor a tagállamok engedélyezhetik annak a kockázati súlynak az alkalmazását, amely az érintett tagállam központi bankjával szembeni kockázatokra lenne alkalmazandó, amennyiben
- a) a tartalékokat a kötelező tartalékok alkalmazásáról szóló, 2003. szeptember 12-i 1745/2003/EK európai központi banki rendeletnek ⁽¹⁾ vagy egy később annak helyébe lépő rendeletnek, illetve az említett rendelettel minden lényeges szempontból egyenértékű nemzeti követelményeknek megfelelően tartják fenn; és
- b) a tartalékokat fenntartó intézmény csődje vagy fizetésképtelensége esetén a tartalékokat megfelelő időben és teljes mértékben visszafizetik a hitelintézetnek, és nem bocsátják az intézmény rendelkezésére kötelezettségeinek fedezése céljából.
7. VÁLLALATOKKAL SZEMBENI KITETTSÉGEK
- 7.1. Kezelés
41. Azokhoz a kitettségekhez, amelyeknél rendelkezésre áll egy külső hitelminősítő intézmény által készített hitelminősítés, a 6. táblázat szerinti kockázati súlyokat kell rendelni, összhangban azzal, ahogy az illetékes hatóságok az elismert külső hitelminősítő intézmények által készített minősítéseket megfeleltetik a hatfokozatú hitelminősítési besorolás egyes kategóriáinak.

6. táblázat

Hitelminősítési besorolás	1	2	3	4	5	6
Kockázati súly	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

42. Azok a kitettségek vonatkozóan, amelyeknél nem áll rendelkezésre hitelminősítés, 100 %-os kockázati súly, vagy az adott központi kormányzathoz tartozó kockázati súly közül a magasabbat kell alkalmazni.
8. LAKOSSÁGI KITETTSÉGEK
43. Azokhoz a kitettségekhez, amelyek megfelelnek a 79. cikk (2) bekezdésében felsorolt kritériumoknak, 75 %-os kockázati súlyt kell alkalmazni.
9. INGATLANNAL FEDEZETT KITETTSÉGEK
44. A 45-60. pont sérelme nélkül az ingatlannal teljes körűen fedezett kitettségekhez 100 %-os kockázati súlyt kell rendelni.
- 9.1. Lakóingatlanra bejegyzett jelzáloggal fedezett kitettségek
45. 35 %-os kockázati súlyt kell rendelni azokhoz a kockázatokhoz vagy bármely kockázatrészhez, amelyekre olyan lakóingatlanra bejegyzett jelzálog nyújt teljes körű és hiánytalan, az illetékes hatóságok meggyőző fedezetet, amelyben a tulajdonos vagy magánbefektetési társaság esetén a hasznélvező benne lakik vagy lakni fog, illetve amelyet bérbe ad vagy bérbe fog adni.
46. A finnországi lakásépítési társaságokról szóló 1991. évi törvény vagy későbbi hasonló jogszabály szerint működő finn lakásépítő társaságok részvényeivel teljes körűen és hiánytalanul, az illetékes hatóságok számára hitelt érdemlő módon fedezett, olyan lakóingatlanra vonatkozó kitettségekhez, amelyben a tulajdonos lakik, lakni fog vagy bérbe ad, 35 %-os kockázati súlyt kell rendelni.
47. A lakóingatlanl kapcsolatos ingatlanlízing-ügyletben –amelyben a hitelintézet a lízingbe adó, és a lízingbe vevőnek lehetősége van az ingatlan megvételére – részt vevő lízingbe vevő kitettségéhez 35 %-os kockázati súlyt kell rendelni, amennyiben az illetékes hatóságoknak megfelel, hogy a hitelintézet kockázati kitettsége teljesen és egészében biztosítva van azáltal, hogy tulajdonában áll az ingatlan.

⁽¹⁾ HL L 250., 2003.10.2., 10. o.

2005. szeptember 28., szerda

48. A 45-47. pontban meghatározott célokra vonatkozó mérlegelési jogkörük gyakorlása során az illetékes hatóságok az alábbi feltételek teljesüléséről győződnek meg:
- az ingatlan értéke ténylegesen nem függ az ügyfél hitelminősítésétől. Ez a követelmény nem zárja ki az olyan eseteket, amikor kizárólag makrogazdasági tényezők befolyásolják az ingatlan értékét és az ügyfél teljesítőképességét;
 - az adós kockázata ténylegesen nem az alapul szolgáló ingatlan vagy projekt teljesítőképességétől függ, hanem az adós egyéb forrásokból történő adósságviszafizetési képességétől. A hitel visszafizetése önmagában ténylegesen nem függ semmilyen, biztosítékként alapul szolgáló ingatlan által generált pénzáramlástól;
 - teljesülnek a VIII. melléklet 2. részének 8. pontban meghatározott minimumkövetelmények, valamint a VIII. melléklet 3. részének 62-65. pontban meghatározott értékelési szabályok; és
 - az ingatlan értéke jelentősen meghaladja a kitettségek értékét.
49. Az illetékes hatóságok eltekinthetnek a 48. pont b) alpontjában szereplő feltétel alkalmazásától azon kitettségek esetében, amelyek teljes körűen és hiánytalanul a területükön található lakóingatlanra bejegyzett jelzáloggal fedezettek, ha bizonyítani tudják, hogy fejlett és hosszú múltra visszatekintő lakóingatlan-piac működik a területükön olyan alacsony veszteségi arányszámokkal, amelyek indokoltá teszik az ilyen elbírálást.
50. Amennyiben a 49. pontban szereplő mérlegelési jogkört egy tagállam illetékes hatósága gyakorolja, egy másik tagállam illetékes hatósága engedélyezheti hitelintézeti számára, hogy 35 %-os kockázati súlyt alkalmazzanak az ilyen, teljes körűen és hiánytalanul, lakóingatlanra bejegyzett jelzáloggal fedezett kitettségekre vonatkozóan.
- 9.2. *Kereskedelmi ingatlan-jelzáloggal fedezett kitettségek*
51. Az illetékes hatóságok mérlegelési jogkörére is figyelemmel, azokhoz a kitettségekhez, illetve a kitettség bármely olyan részéhez, amely az illetékes hatóságok számára hitelt érdemlő módon, az irodára vagy egyéb kereskedelmi helyiségre bejegyzett jelzáloggal teljes körű és hiánytalan fedezettel rendelkezik, 50 %-os kockázati súly rendelhető, ha az ingatlan az illetékes hatóság illetékességi területén található.
52. Az illetékes hatóságok mérlegelési jogkörére is figyelemmel, a teljes körűen és hiánytalanul – az illetékes hatóságok számára hitelt érdemlő módon – a finn lakásépítési társaságokról szóló 1991. évi törvény vagy későbbi hasonló jogszabály szerint működő finn lakásépítő társaságok részvényeivel fedezett, irodákhoz és egyéb kereskedelmi helyiségekhez kapcsolódó kitettségekhez 50 %-os kockázati súlyt lehet rendelni.
53. Az illetékes hatóságok mérlegelési jogkörére is figyelemmel, az olyan ingatlanlízing-ügyletekkel kapcsolatos kockázatoknál, amelyek joghatósági területükön lévő irodákra és egyéb kereskedelmi helyiségekre vonatkoznak, ahol a hitelintézet a lízingbe adó és a lízingbevevő vételi joggal rendelkezik, 50 %-os kockázati súlyt alkalmazhatnak, amennyiben a hitelintézet kockázatára az ingatlan tulajdonos teljes és hiánytalan fedezetet biztosít.
54. A 51-53. pont alkalmazása az alábbi feltételek teljesülésétől függ:
- az ingatlan értéke ténylegesen nem függhet az ügyfél hitelminősítésétől. Ez a követelmény nem zárja ki az olyan eseteket, amikor kizárólag makrogazdasági tényezők befolyásolják az ingatlan értékét és az ügyfél teljesítőképességét;
 - az adós kockázata ténylegesen nem függhet az alapul szolgáló ingatlan vagy projekt teljesítőképességétől, hanem annak az adós egyéb forrásokból történő adósságviszafizetési képességétől kell függenie. Magának a hitelnek a visszafizetése ténylegesen nem függhet semmilyen, biztosítékként szolgáló ingatlan által generált pénzáramlástól; és
 - teljesülnek a VIII. melléklet 2. részének 8. pontjában meghatározott minimumkövetelmények, valamint a VIII. melléklet 3. részének 62-65. pontjában meghatározott értékelési szabályok;
55. Az 50 %-os kockázati súly a hitelnek arra a részére vonatkozik, amely nem haladja meg az alábbi feltételek szerint kiszámított határértéket:
- a szóban forgó ingatlan piaci értékének 50 %-a;
 - Az ingatlan piaci értékének 50 %-a, vagy a hitelbiztosítéki érték 60 %-a közül az alacsonyabb, azokban a tagállamokban, amelyek törvényi vagy rendeleti rendelkezésekben szigorú kritériumokat állapítottak meg a hitelbiztosítéki érték meghatározására vonatkozóan.

2005. szeptember 28., szerda

56. Az 55 pontban meghatározott határértékeket meghaladó hitelrészre 100 %-os kockázati súlyt kell alkalmazni.
57. Amennyiben a 51-53. pontban szereplő mérlegelési jogkört egy tagállam illetékes hatósága gyakorolja, egy másik tagállam illetékes hatósága engedélyezheti hitelintézetei számára, hogy 50 %-os kockázati súlyt alkalmazzanak olyan kitétségek esetén, amelyek teljes körűen és hiánytalanul, kereskedelmi ingatlanra bejegyzett jelzáloggal fedezettek.
58. Az illetékes hatóságok eltekinthetnek a 54. pont b) pontjában szereplő feltételtől azoknál a kitétségeknél, amelyek teljes körűen és hiánytalanul a területükön található kereskedelmi ingatlanra bejegyzett jelzáloggal fedezettek, ha bizonyítani tudják, hogy fejlett és hosszú múltra visszatekintő kereskedelmi ingatlanpiac működik a területükön olyan veszteségi arányszámokkal, amelyek a következő határértékeket nem haladhatják meg:
- a) kereskedelmi ingatlannal fedezett hitelezésből származó veszteségek a piaci érték 50 %-áig (vagy ahol indokolt, és ez alacsonyabb, a jelzáloghitelezési érték 60 %-áig), nem haladják meg egy tetszőleges évben a kinnlevő kereskedelmi ingatlannal fedezett hitelek 0,3 %-át; és
- b) a kereskedelmi ingatlannal fedezett hitelezésből fakadó összesített veszteség nem haladhatja meg bármely évben a kinnlevő kereskedelmi ingatlannal fedezett hitelek 0,5 %-át;
59. Ha az 58. pontban említett feltételek bármelyike, bármely évben nem teljesül, megszűnik az 58. pont alkalmazására szolgáló jogosultság, és amíg az 58. pont szerinti feltételek a következő évek valamelyikében nem teljesülnek, az 54. pont b) alpontjában található feltételt kell alkalmazni.
60. Amennyiben az 58. pontban szereplő mérlegelési jogkört egy tagállam illetékes hatósága gyakorolja, egy másik tagállam illetékes hatósága engedélyezheti hitelintézetei számára, hogy 50 %-os kockázati súlyt alkalmazzanak az ilyen, teljes körűen és hiánytalanul, kereskedelmi ingatlanra bejegyzett jelzáloggal fedezett kitétségekre vonatkozóan.
10. KÉSEDELMES TÉTELEK
61. A 62-65. pont rendelkezéseinek sérelme nélkül bármely, 90 napon túli késedelembe esett tétel fedezetlen részéhez, amely meghaladja az illetékes hatóságok által meghatározott határértéket, és amely ésszerű kockázati szintet tükröz, az alábbi kockázati súlyt kell rendelni:
- a) 150 %, ha az értékelési korrekció kevesebb, mint a kitétség értékelési korrekció előtti bruttó értéke nem biztosított részének 20 %-a; és
- b) 100 %, ha az értékelési korrekció legalább a kitétség értékelési korrekció előtti bruttó értéke nem biztosított részének 20 %-a;
62. A késedelmes tétel biztosított részének meghatározása esetében az elismert biztosítékok és garanciák azonosak a hitelkockázat mérséklési célokra elismertekkel.
63. Ezzel együtt ott, ahol a késedelmes tétel a hitelkockázat mérséklési célokra elismert biztosítékoktól eltérő biztosítékokkal teljes körűen biztosított, az illetékes hatóságok szigorú működési kritériumokon alapulva, a biztosíték jó minőségének biztosítása érdekében, mérlegelési jogkörükben eljárva engedélyezhetik 100 %-os kockázati súly alkalmazását, amennyiben az értékelési korrekció eléri a kitétség értékelési korrekció előtti bruttó értékének 15 %-át.
64. A 45-50. pontban említett kitétségekhez 100 % kockázati súlyt kell rendelni az értékelési korrekció levonása után, amennyiben ezek 90 napnál hosszabb ideje késedelmesek. Ha az értékelési korrekciók nem haladják meg a kitétség értékelési korrekció előtti bruttó értékének 20 %-át, a kitétség fennmaradó részére alkalmazandó kockázati súlyt az illetékes hatóságok saját mérlegelési jogkörükben eljárva 50 %-ra csökkenthetik.
65. A 51-60. pontban említett kitétségekhez 100 % kockázati súlyt kell rendelni, amennyiben ezek 90 napnál hosszabb ideje késedelmesek.

2005. szeptember 28., szerda

11. KIEMELKEDŐ KOCKÁZATI KATEGÓRIÁBA SOROLANDÓ TÉTELEK
66. Az illetékes hatóságok mérlegelési jogkörére is figyelemmel, a különösen kiemelkedő kockázati kategóriához, úgymint a kockázati tőketársaságokba való befektetésekhöz, illetve a magántőke részvénybefektetésekhöz kapcsolódó kitétségekhez, 150 %-os kockázati súlyt kell rendelni.
67. Az előző szakaszok rendelkezéseinek értelmében az illetékes hatóságok engedélyezhetik 150 %-os kockázati súly alkalmazását a nem késedelmes tételekre is, illetve azokra, amelyekre értékelési korrekciót határoztak meg az alábbi kockázati súly hozzárendelése céljából:
- 100 %, ha az értékelési korrekció legalább a kitétség értékelési korrekció előtti bruttó értékének 20 %-a; és
 - 50 %, ha az értékelési korrekció legalább a kitétség értékelési korrekció előtti bruttó értékének 50 %-a.
12. FEDEZETT KÖTVÉNY FORMÁJÚ KITÉTSÉGEK
68. A „fedezett kötvények” a 85/611/EGK irányelv 22. cikkének 4. bekezdésében meghatározott kötvények, amelyeket az alábbi elismert eszközök valamelyike fedez:
- az Európai Unióban lévő központi kormányzatokkal, központi bankokkal, közszektorbeli intézményekkel, regionális kormányzatokkal és helyi hatóságokkal szembeni vagy ezek által biztosított kitétségek;
 - a nem európai unióbéli központi kormányzatokkal, nem európai uniós központi bankokkal, multilaterális fejlesztési bankokkal, az e mellékletben megállapított 1. hitelminőségi besorolásnak megfelelő nemzetközi szervezetekkel szembeni vagy ezek által biztosított kitétségek, valamint nem európai uniós közszektorbeli intézményekkel, nem európai uniós regionális kormányzatokkal és nem európai uniós helyi hatóságokkal szembeni vagy ezek által biztosított kitétségek, amelyeket a 8., 9., 14. vagy 15. pont szerint úgy súlyoznak, mint az intézményekkel vagy központi kormányzatokkal és központi bankokkal szembeni kitétségek, és amelyek megfelelnek az e mellékletben megállapított 1. hitelminőségi besorolásnak; és az e pont értelmében vett kitétségek, amelyek megfelelnek az e mellékletben meghatározott 2. hitelminőségi besorolás minimális követelményeinek, feltéve, hogy nem haladják meg a kibocsátó intézmény fennálló fedezett kötvényei nominális értékének 20 %-át;
 - intézményekkel szembeni kitétségek, amelyek megfelelnek az e mellékletben megállapított 1. hitelminőségi besorolásnak. Az ilyen jellegű kitétségek teljes összege nem haladhatja meg a kibocsátó hitelintézet kinnlevő, fedezett kötvényei névleges összegének 15 %-át. A 15 %-os korlátozás nem vonatkozik azokra a kitétségekre, amelyeket az ingatlanon fedezett kölcsönök felvevői által végrehajtott és kezelt, a fedezett kötvények birtokosaihoz továbbított kifizetések – vagy azok vonatkozásában végzett felszámolási eljárások – eredményeztek. Az európai unióbéli intézményekkel szembeni kitétség száz napnál nem későbbi esedékesség esetén nem tartozik az 1. hitelminőségi besorolás követelményei alá, hanem az e mellékletben meghatározott 2. hitelminőségi besorolás minimális követelményeinek kell megfelelnie;
 - a kereskedelmi ingatlanokkal vagy a 46. pont szerinti finn lakásépítő társaságok részvényeinek formájában biztosított hitelek a zálogjogok tőkeösszegei közül a kisebb értékig, amennyiben azok bármilyen elsőbbségi zálogjoggal és a megterhelt ingatlanok értékének 80 %-ával kombináltak; illetve a francia Fonds Communs de Créances vagy azzal egyenértékű, valamely tagállam jogszabályai által szabályozott, lakóingatlanokkal kapcsolatos kockázatok értékpapírosítását végző értékpapírosító szervezet által kibocsátott elsőbbségi részjegyekkel biztosított hitelek, amennyiben az említett Fonds Communs de Créances vagy azzal egyenértékű, valamely tagállam jogszabályai által szabályozott értékpapírosító szervezet eszközeinek legalább 90 %-a jelzálogokból áll, amely a részjegyek után járó tőkeösszegek közül a kisebb értékig terjedő elsőbbségi zálogjogokkal, a zálogjogok tőkeösszegével és a megterhelt ingatlanok értékének 80 %-ával kombinált, és a részjegyek megfelelnek az e mellékletben meghatározott 1. besorolású hitelminősítő értékelésnek, ahol e részjegyek értéke nem haladja meg a kibocsátott kötvény névértékének 20 %-át;

Az elsőhelyi adósok vagy a kezesek jelzáloggal terhelt tulajdonaival fedezett kölcsönök felvevői által végrehajtott és kezelt kifizetések – vagy azok vonatkozásában végzett felszámolási eljárások – nem vehetők figyelembe a 90 %-os határ kiszámításakor.

2005. szeptember 28., szerda

- e) a kereskedelmi ingatlanokkal vagy a 52. pont szerinti finn lakásépítő társaságok részvényeinek formájában biztosított hitelek a kisebb összegű kölcsöntőke összegéig a zálogjog a megterhelt ingatlanok vagy a francia Fonds Communs de Créances vagy hasonló, bármely tagállam kereskedelmi ingatlanok kockázata értékpapírosításáról szóló jogszabályai szerint működő, kezességet vállaló intézmények által kibocsátott adóslevelek értékének 60 %-án belüli és elsőbbségi zálogjoggal kombinált, feltéve, hogy e Fonds Communs de Créances vagy hasonló, bármely tagállam jogszabályai szerint működő értékpapírosító intézmények eszközeinek 90 %-a olyan jelzálogokból áll, melyek bármely elsőbbségi jelzáloggal kombináltak a kezesség alapján esedékes kisebb összegű kölcsöntőke összegéig, a jelzálog kölcsöntőkéjének összegéig és a jelzáloggal megterhelt ingatlanok, illetve az e melléklet 1. hitelminőségi besorolása alá eső adóslevelek értékének 60 %-ig, feltéve, hogy ezek nem haladják a kifizetetlen biztosíték nominális értékének 20 %-át. Az illetékes hatóságok elismerhetnek olyan kereskedelmi ingatlannal fedezett hiteleket, amelyek a 60 %-os hitelérték arányt meghaladják, de a 70 %-os szintet nem, ha a fedezett kötvényt biztosító óvadékolt összérték legalább 10 %-kal meghaladja a fedezett kötvény névleges összegét, és a kötvénytulajdonos követelése eléri a VIII. mellékletben meghatározott jogbiztonsági előírásokat. A kötvénytulajdonos követelése elsőbbséget kell élvezzen az összes többi, biztosítékkal szembeni követéssel szemben.

Az elsőhelyi adósok vagy a kezesek jelzáloggal terhelt tulajdonaival fedezett kölcsönök felvevői által végrehajtott és kezelt kifizetések –vagy azok vonatkozásában végzett felszámolási eljárások – nem vehetők figyelembe a 90 %-os határ kiszámításakor; vagy

- f) olyan hitelek, amelyek biztosítékát hajók képezik, amennyiben a zálogjog elsőbbségi zálogjoggal kombinált teljes összege a biztosítékként nyújtott hajó értékének legfeljebb 60 %-át teszi ki.

Ebben az összefüggésben a „biztosítékkal fedezett” kifejezés azokra az esetekre is vonatkozik, amikor az a)–f) alpontban leírt eszközök a jogszabályok szerint kizárólag a kötvény birtokosának a veszteségekkel szembeni védelmére szolgálnak.

2010. december 31-ig nem kell alkalmazni a francia Fonds Communs de Créances vagy azzal egyenértékű értékpapírosító szervezet által a d) és e) pont szerint kibocsátott elsőbbségi részjegyekre vonatkozó 20 %-os felső határt, amennyiben ezen elsőbbségi részjegyeket egy elismert hitelminősítő intézmény minősítette, és a hitelminősítő intézménytől az általa a fedezett kötvényekre kiadott legjobb hitelképességi besorolást kapta. Az említett határidő lejárta előtt felülvizsgálják ezt az átmeneti szabályozást; e felülvizsgálat eredményei alapján a Bizottság a 151. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban további felülvizsgálati záradékkal vagy ilyen záradék nélkül adott esetben meghosszabbíthatja ezt az időszakot.

2010. december 31-ig az f) alpontban említett 60 %-os kulcs 70 %-kal helyettesíthető. Az említett határidő lejárta előtt felülvizsgálják ezt az átmeneti szabályozást; e felülvizsgálat eredményei alapján a Bizottság a 151. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban további felülvizsgálati záradékkal vagy ilyen záradék nélkül adott esetben meghosszabbíthatja ezt az időszakot.

69. A hitelintézeteknek a fedezett kötvényeket biztosító ingatlanok esetében teljesíteniük kell a VIII. melléklet 2. részének 8. pontja szerinti minimumkövetelményeket, illetve a VIII. melléklet 3. részének 62-65. pontja szerinti értékelési szabályokat.
70. A 68. és 69. ponttól függetlenül, azok a fedezett kötvények, amelyek megfelelnek a 85/611/EGK irányelv 22. cikkének (4) bekezdésében szereplő meghatározásnak, és azokat 2007. december 31-e előtt bocsátották ki, lejáratukig ugyancsak jogosultak a kedvezőbb elbírálásra.
71. A fedezett kötvényekhez rendelt kockázati súlyt az azokat kibocsátó hitelintézet fedezetlen, nem alárendelt kitettségei alapján kell meghatározni. Az alábbi kockázati súlyok közti megfeleltetést kell alkalmazni:
- a) ha az intézménnyel szembeni kitettségekhez 20 %-os kockázati súlyt rendelnek, a fedezett kötvények esetében 10 %-os kockázati súlyt kell alkalmazni;
- b) ha az intézménnyel szembeni kitettségekhez 50 %-os kockázati súlyt rendelnek, a fedezett kötvények esetében 20 %-os kockázati súlyt kell alkalmazni;

2005. szeptember 28., szerda

- c) ha az intézménnyel szembeni kitettségekhez 100 %-os kockázati súlyt rendelnek, a fedezett kötvények esetében 50 %-os kockázati súlyt kell alkalmazni; és
- d) ha az intézménnyel szembeni kitettségekhez 150 %-os kockázati súlyt rendelnek, a fedezett kötvények esetében 100 %-os kockázati súlyt kell alkalmazni;
13. ÉRTÉKPAPÍROSÍTÁSI POZÍCIÓKAT MEGTESTESÍTŐ TÉTELEK
72. Az értékpapírosítási pozíciók kockázattal súlyozott kitettségértékét a 94-101. cikk rendelkezéseivel összhangban kell meghatározni.
14. HITELINTÉZETEKEL ÉS VÁLLALATOKKAL SZEMBENI RÖVID LEJÁRATÚ KITETTSÉGEK
73. Az olyan hitelintézetekkel vagy vállalatokkal szembeni, rövid lejáratú kitettségekhez, amelyeknél rendelkezésre áll egy külső hitelminősítő intézmény által készített hitelminősítés, a 7. táblázat szerinti kockázati súlyokat kell rendelni, összhangban azzal, ahogy az illetékes hatóságok az elismert külső hitelminősítő intézmények által készített minősítéseket megfeleltetik a 6 fokozatú hitelminősítési besorolás egyes kategóriáinak.

7. táblázat

Hitelminősítési besorolás	1	2	3	4	5	6
Kockázati súly	20 %	50 %	100 %	150 %	150 %	150 %

15. KOLLEKTÍV BEFEKTETÉSI FORMÁBAN FENNÁLLÓ KITETTSÉGEK
74. A 75-81. pont sérelme nélkül a kollektív befektetési formában fennálló kitettségekhez 100 %-os kockázati súlyt kell rendelni.
75. A kollektív befektetési formában fennálló kitettségekhez, amelyeknél rendelkezésre áll egy külső hitelminősítő intézmény által készített hitelminősítés, a 8. táblázat szerinti kockázati súlyokat kell rendelni, összhangban azzal, ahogy az illetékes hatóságok az elismert külső hitelminősítő intézmények által készített minősítéseket megfeleltetik a 6 fokozatú hitelminősítési besorolás egyes kategóriáinak.

8. táblázat

Hitelminősítési besorolás	1	2	3	4	5	6
Kockázati súly	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

76. Amennyiben az illetékes hatóságok szerint a kollektív befektetési formában levő pozícióhoz kiemelkedő kockázat társul, a pozícióhoz 150 %-os kockázati súly alkalmazását kell elrendelniük.
77. A hitelintézetek a 79-81. pont szerint is meghatározhatják egy kollektív befektetési formára vonatkozó kockázati súlyt, amennyiben az alábbi elismerhetőségi kritériumok teljesülnek:
- a) a kollektív befektetési formát olyan társaság kezeli, amely egy tagállam felügyelete vagy egy hitelintézet illetékes hatóságának engedélyezési jogköre alá tartozik, ha:
- azt olyan társaság kezeli, amely a közösségi jogban lefektetett egyenértékűnek minősülő felügyelet hatálya alá tartozik; és
 - az illetékes hatóságok közti együttműködés megfelelően biztosított;
- b) a kollektív befektetési forma kibocsátási tájékoztatója vagy annak megfelelő dokumentuma magában foglalja az alábbiakat:
- az eszközkategóriák, amelyekbe a kollektív befektetési forma befektethet; és
 - ha befektetési korlát alkalmazandó, a relatív korlátok és az ezek kiszámítására szolgáló módszerek; és

2005. szeptember 28., szerda

- c) a kollektív befektetési forma gazdasági tevékenységéről legalább évente egyszer jelentés készül annak érdekében, hogy lehetővé tegye az eszközök és források, valamint a bevétel és a működés értékelését a tárgyidőszakban.
78. Ha egy illetékes hatóság egy harmadik országbeli kollektív befektetési formát a 77. pont a) alpontja szerint elismertként jóváhagy, akkor egy másik tagállam illetékes hatósága saját hatáskörben végzett értékelés nélkül felhasználhatja ezt az elismerést.
79. Amennyiben a hitelintézet ismeri a kollektív befektetési forma portfólióját képező kitétségeket, akkor ezeket a kitétségeket figyelembe veheti a kollektív befektetési forma átlagos kockázati súlyának a 78-83. cikkben meghatározott módszerekkel összhangban történő számításához.
80. Amennyiben a hitelintézet nem ismeri a kollektív befektetési forma portfólióját képező kitétségeket, a kollektív befektetési forma átlagos kockázati súlyát a 78-83. cikkben meghatározott módszerek szerint számíthatja ki, az alábbi szabályokra is figyelemmel: feltételezhető, hogy a kollektív befektetési forma a meghatalmazása által megengedett maximális mértékig először a legmagasabb tőkekövetelményt előíró kitétségi kategóriákba fektet be, majd pedig csökkenő sorrendben végzi a befektetést, amíg el nem éri a teljes befektetésre vonatkozó felső határt.
81. A hitelintézetek harmadik fél közreműködését is igénybe vehetik egy kollektív befektetési forma kockázati súlyának a 79. és 80. pontban meghatározott módszerek szerinti kiszámítására és jelentésére, ha a kiszámítás és jelentéstétel megbízhatósága megfelelően biztosított.
16. EGYÉB TÉTELEK
- 16.1. Kezelés
82. A 86/635/EGK irányelv 4. cikkének (10) bekezdése értelmében a tárgyi eszközökhöz 100 %-os kockázati súlyt kell rendelni.
83. Amennyiben egy intézmény az előtörlesztéshez és aktív időbeli elhatárolásokhoz nem képes a 86/635/EGK irányelv szerint meghatározni a partnert, 100 %-os kockázati súlyt kell alkalmazni.
84. A beszéd alatt levő készpénztételekhez 20 %-os kockázati súlyt kell rendelni. A készpénz-állományhoz és az azzal egyenértékűnek minősülő tételekhez 0 %-os kockázati súlyt kell rendelni.
85. A tagállamok 10 %-os súlyozást alkalmazhatnak a székhely szerinti tagállamaik bankközi és államadósság piacára szakosodott, az illetékes hatóságok szigorú felügyelete mellett tevékenykedő intézményekkel szembeni kitétségekre, amennyiben ezek az eszköztételek a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai számára kielégítő módon teljes körűen és hiánytalanul biztosítottak 0 %-os vagy 20 %-os kockázati súlyozású eszköztételekkel, amit az illetékes hatóságok megfelelő biztosítékként ismernek el
86. A részvénytulajdonnál és egyéb részesedési viszonyoknál 100 %-os kockázati súlyt kell alkalmazni, kivéve, ha azokat levonják a szavatoló tőkéből.
87. Saját trezorokban vagy az aranyrúd kötelezettségekkel fedezett rész mértékéig letétbe helyezett aranyrudak esetében 0 %-os kockázati súlyt kell alkalmazni.
88. Eszközadási és visszavásárlási megállapodások, valamint fedezetlen határidős vásárlások esetében a szóban forgó eszközökhöz kapcsolódó kockázati súlyokat, nem pedig az ügyletben érintett, ellenoldali felekhez kapcsolódó súlyozásokat kell használni.
89. Amennyiben egy hitelintézet nyújt hitelkockázat fedezetet bizonyos számú kockázatra vonatkozóan olyan feltétellel, hogy ezeknél a kockázatoknál az n-edik nemteljesítés váltja ki a fizetést, és ez a hitelkockázati esemény megszünteti a szerződést, valamint a termék egy elismert külső hitelminősítő intézmény által készített külső hitelminősítéssel rendelkezik, a 94-101. cikkben előírt kockázati súlyokat kell alkalmazni. Ha a terméket nem minősítette egy elismert külső hitelminősítő intézmény, a kockázattal súlyozott kitétség érték megállapításához (n-1) kitétséget kivéve maximum 1 250 %-ig összesítik a kosárban szereplő kockázati súlyait, valamint ezt megszorozzák a hitelderivatíva által nyújtott fedezet névértékével. Az összesítésből kizárandó (n-1) kitétséget azon az alapon határozzák meg, hogy magukba foglalják azokat a kitétségeket, amelyek mindegyike egy alacsonyabb kockázattal súlyozott kitétség értéket képez, mint az összesítésben foglalt bármely kitétség kockázattal súlyozott kitétség értéke.

2005. szeptember 28., szerda

2. rész – Külső hitelminősítő intézmények elismerése és hitelminősítéseik megfeleltetése

1. MÓDSZEREK

1.1. Tárgyilagosság

1. Az illetékes hatóságoknak ellenőrizniük kell, hogy a hitelminősítés kategóriákba sorolására alkalmazott módszer szigorú, rendszeres, folyamatos és a múltbeli tapasztalatok alapján érvényesítésre kerül-e.

1.2. Függetlenség

2. Az illetékes hatóságoknak ellenőrizniük kell, hogy a módszer külső politikai befolyásoktól vagy kényszerűtől, illetve a hitelminősítést befolyásolható gazdasági nyomásyakorlástól mentes-e.
3. A külső hitelminősítő intézmények módszereinek függetlenségét az illetékes hatóságoknak az alábbi tényezőknek megfelelően kell ellenőrizniük:
 - a) a külső hitelminősítő intézmények tulajdonosi és szervezeti struktúrája;
 - b) a külső hitelminősítő intézmények pénzügyi erőforrásai;
 - c) a külső hitelminősítő intézmények alkalmazottai és tapasztalatuk; és
 - d) a külső hitelminősítő intézmények vállalatirányítása.

1.3. Folyamatos felülvizsgálat

4. Az illetékes hatóságoknak ellenőrizniük kell, hogy a külső hitelminősítő intézmények hitelminősítései folyamatos felülvizsgálatnak vannak-e alávetve, illetve hogy a hitelminősítések a pénzügyi feltételek változásaihoz igazodnak-e. Egy ilyen jellegű felülvizsgálatot minden jelentős esemény után, de legálább évente egyszer el kell végezni.
5. Az elismerés előtt az illetékes hatóságoknak ellenőrizniük kell, hogy az értékelési módszereket minden piaci szegmensre az alábbi előírásoknak megfelelően határozzák-e meg, úgymint:
 - a) az utótesztelést legalább egy évre visszamenően el kell végezni;
 - b) a külső hitelminősítő intézmények által végzett felülvizsgálati folyamat rendszerességét az illetékes hatóságoknak nyomon kell követniük; és
 - c) a külső hitelminősítő intézményeknek tájékoztatniuk kell az illetékes hatóságokat a minősített szervezet ügyvezetéséhez fűződő kapcsolataikról.
6. Az illetékes hatóságoknak meg kell tenniük azokat a szükséges intézkedéseket, amelyek révén a külső hitelminősítő intézményektől azonnal tájékoztatást kaphatnak, mihelyt bármely jelentős változás következik be a hitelminősítési kategóriákba sorolásának módszertanában.

1.4. Átláthatóság és nyilvánosságra hozatal

7. Az illetékes hatóságoknak meg kell tenniük azokat a szükséges intézkedéseket annak biztosítás érdekében, hogy a külső hitelminősítő intézmények által alkalmazott, a hitelminősítések meghatározására szolgáló módszerekben alapelvei nyilvánosan hozzáférhetőek legyenek az összes lehetséges felhasználó részére annak eldöntése céljából, hogy azokat megfelelő módon vezették-e le.

2. EGYEDI HITELMINŐSÍTÉSEK

2.1. Hitelesség és piaci elfogadás

8. Az illetékes hatóságoknak ellenőrizniük kell, hogy a hitelminősítések felhasználói a külső hitelminősítő intézmények egyes hitelminősítéseit a piacon hitelesnek és megbízhatónak ismerik-e el.
9. A hitelesség értékelését az illetékes hatóságoknak kell elvégezniük, az alábbi tényezőknek megfelelően:
 - a) a külső hitelminősítő intézmények piaci részesedése;
 - b) a külső hitelminősítő intézmények által termelt bevételek, és tágabb értelemben a külső hitelminősítő intézmények pénzügyi forrásai;

2005. szeptember 28., szerda

- c) a minősítés árképzés alapjául szolgál-e; és
- d) abban az esetben, ha legalább két hitelintézet használja külső hitelminősítő intézmény hitelminősítését kötvénykibocsátáshoz és/vagy hitelkockázatok felméréséhez.

2.2. Átláthatóság és nyilvánosságra hozatal

10. Az illetékes hatóságoknak ellenőrizniük kell, hogy ezek a hitelminősítések egyenértékű feltételekkel állnak-e rendelkezésre legalább az összes olyan hitelintézet számára, amelynek jogos érdeke fűződik azok megismeréséhez.
11. Az illetékes hatóságok különösen azt ellenőrzik, hogy ezek a hitelminősítések a belföldi hitelintézetekkel egyenértékű feltételekkel állnak-e azon külföldi felek rendelkezésére, akiknek jogos érdeke fűződik azok megismeréséhez.

3. MEGFELELTETÉS

12. Az egyes hitelminősítések által kifejezett relatív kockázatok közötti különbségtétel érdekében az illetékes hatóságoknak mennyiségi tényezőket kell figyelembe venniük, mint például az ugyanazon hitelminősítés alá tartozó elemek hosszú távú nemteljesítésének arányát. A közelmúltban alapított, valamint azon külső hitelminősítő intézmények esetében, amelyek csak kevés nemteljesítési adattal rendelkeznek, az illetékes hatóságoknak fel kell kérniük a külső hitelminősítő intézményt, hogy becsülje meg az ugyanazon hitelminősítés alá tartozó elemekhez kapcsolódó hosszú távú nemteljesítések arányát.
13. Az egyes hitelminősítések által kifejezett relatív kockázatok közötti különbségtétel érdekében, az illetékes hatóságoknak mennyiségi tényezőket kell figyelembe venniük, úgymint a külső hitelminősítő intézmények által minősített kibocsátók körét, a külső hitelminősítő intézmények által minősített hitelminősítések körét, a hitelminősítés értelmezését és a nemteljesítésnek a külső hitelminősítő intézmények által alkalmazott meghatározását.
14. Az illetékes hatóságoknak össze kell hasonlítaniuk az adott külső hitelminősítő intézmények egyes hitelminősítéseihez tartozó nemteljesítési arányokat, és ezeket egy olyan benchmarkkal kell összehasonlítani, amelynek alapja az a nemteljesítési arány, amelyet más külső hitelminősítő intézmények tapasztaltak azon kibocsátókkal kapcsolatban, amelyeket az illetékes hatóságok egyenértékű hitelkockázatot képviselőnek tekintenek.
15. Amennyiben az illetékes hatóságok megítélése szerint a nemteljesítések aránya egy bizonyos külső hitelminősítő intézmények által adott hitelminősítés esetében lényegesen és rendszeresen magasabb, mint a benchmark, az illetékes hatóságoknak az adott külső hitelminősítő intézmények hitelminősítéseihez nagyobb kockázati kategóriát kell rendelniük a hitelminősítési kategóriák közül.
16. Amennyiben az illetékes hatóságok növelték egy adott külső hitelminősítő intézmény általi egyedi hitelminősítéshez társuló kockázati súlyt, és a külső hitelminősítő intézmény bizonyítani tudja, hogy a hitelminősítéseknél tapasztalt nemteljesítések aránya már nem lényegesen és rendszeresen magasabb a benchmarknál, az illetékes hatóságok visszaállíthatják a külső hitelminősítő intézmény hitelminősítéseinek eredeti hitelminősítési kategória besorolását.

3. rész – A külső hitelminősítő intézmények hitelminősítéseinek használata a kockázati súlyok meghatározására

1. KEZELÉS

1. Egy hitelintézet egy vagy több elismert külső hitelminősítő intézményt jelölhet ki az eszközökre és mérlegen kívüli tételekre alkalmazandó kockázati súlyok meghatározására.
2. Amennyiben egy hitelintézet egy elismert külső hitelminősítő intézmény által készített hitelminősítések használata mellett dönt bizonyos kategóriákba tartozó tételek besorolására, a kapott hitelminősítéseket kell használnia az összes, a kategóriába tartozó kitételekre vonatkozóan.
3. Amennyiben egy hitelintézet egy elismert külső hitelminősítő intézmény által készített hitelminősítések alkalmazása mellett dönt, a minősítéseket a későbbiekben is folyamatosan és következetesen kell alkalmaznia.
4. Egy hitelintézet csak azokat a külső hitelminősítő intézmények által kiadott hitelminősítéseket használhatja, amelyek figyelembe veszik mind a tőkeösszeget, mind pedig az ehhez kapcsolódó kamatköveteléseket.

2005. szeptember 28., szerda

5. Ha csak egy, kijelölt külső hitelminősítő intézménytől származó, minősített tételre vonatkozó hitelminősítés áll rendelkezésre, akkor azt a hitelminősítést kell alkalmazni a szóban forgó tétel kockázati súlyának meghatározására.
 6. Ha két, kijelölt külső hitelminősítő intézménytől származó, minősített tételre vonatkozó hitelminősítés áll rendelkezésre, és ez a kettő különböző kockázati súlyoknak felel meg egy minősített tétellel kapcsolatban, a magasabb kockázati súlyt kell alkalmazni.
 7. Ha több mint két, kijelölt külső hitelminősítő intézménytől származó, minősített tételre vonatkozó hitelminősítés áll rendelkezésre, a két legalacsonyabb kockázati súlyt eredményező két minősítésre kell hivatkozni. Ha a két legalacsonyabb kockázati súly különböző, akkor a magasabbat kell alkalmazni. Ha a két legalacsonyabb kockázati súly azonos, akkor ugyanazt a kockázati súlyt kell alkalmazni.
2. KIBOCSÁTÓI ÉS KIBOCSÁTÁSI HITELMINŐSÍTÉS
8. Amennyiben egy adott kibocsátási programra vagy ügyletre vonatkozóan, amelyhez egy kitettséget alkotó tétel tartozik, létezik hitelminősítés, azt a hitelminősítést kell felhasználni az illető tételre alkalmazandó kockázati súly meghatározására.
 9. Amennyiben egy adott tételre nem létezik közvetlenül alkalmazható hitelminősítés, de létezik hitelminősítés egy olyan adott kibocsátási programra vagy ügyletre, amelyhez a kitettséget alkotó tétel nem tartozik, vagy létezik egy általános hitelminősítés a kibocsátóra vonatkozóan, akkor a hitelminősítést abban az esetben kell alkalmazni, ha az magasabb kockázati súlyt képez, mint egyébként képezne, vagy alacsonyabb kockázati súlyt képez, és a kérdéses kitettség az adott kibocsátási programnál vagy ügyletnél, illetve a kibocsátó nem alárendelt fedezetlen kitettségeinél minden tekintetben azonos vagy magasabb besorolású.
10. A 8. és 9. pont nem akadályozhatja e melléklet 1. része 68-71. pontjának alkalmazását.
11. Egy vállalatcsoporton belüli kibocsátóra vonatkozó hitelminősítések nem alkalmazhatók egy ugyanazon vállalatcsoporthoz tartozó másik kibocsátóra vonatkozó hitelminősítésként.
3. HOSSZÚ TÁVÚ ÉS RÖVID TÁVÚ HITELMINŐSÍTÉSEK
12. A rövid távú hitelminősítések csak rövid távú eszközt vagy mérlegen kívüli tételeket megtestesítő, intézményekkel és vállalatokkal szembeni kitettségekre alkalmazhatók.
 13. Bármely rövid távú hitelminősítés csak arra a tételre alkalmazható, amelyre a rövid távú hitelminősítés vonatkozik, és nem használható bármely más tételre vonatkozó kockázati súlyok meghatározására.
 14. A 13. ponttól eltérve, ha egy rövid távú, minősített ügylethez 150 %-os kockázati súlyt rendelnek, akkor az illető ügyfél összes, nem minősített, fedezetlen – rövid vagy hosszú távú – kitettségére vonatkozóan 150 %-os kockázati súlyt kell alkalmazni.
 15. A 13. ponttól eltérve, ha egy rövid távú, minősített ügylethez 50 %-os kockázati súlyt rendelnek, egyetlen nem minősített, rövid távú kitettségére vonatkozóan sem alkalmazható 100 %-nál alacsonyabb kockázati súly.
4. HAZAI PÉNZNEMBELI ÉS DEVIZÁS TÉTELEK
16. Egy ügyfél hazai pénznemben denominált tételére vonatkozó hitelminősítés nem használható fel ugyanezen ügyfél más devizában denominált kitettségéhez tartozó kockázati súly meghatározására.
 17. A 13. ponttól eltérve, amennyiben egy kockázat egy hitelintézet által a piacon elsőbbségi hitelezőként elismert multilaterális fejlesztési bank által nyújtott hitelben történő részvételéből ered, az illetékes hatóságok engedélyezhetik az ügyfél hazai pénznembeli tételére vonatkozó hitelminősítés felhasználását a kockázati súly megállapítása céljából.
-